

ΤΟ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟ ΟΝΟΜΑ - יהה

Ας δούμε τώρα, στα πλαίσια του Όντος, το Τετραγράμματο Όνομα τής θεότητας (Ιόντ - Χε-Βάου - Χε) .

Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για ένα όνομα ἡ μια λέξη, αλλά για μια διαδικασία πραγματώσεως η οποία έχει σχέση με τα τέσσερα στοιχεία.

Είναι ένας νόμος - κλειδί που περικλείει ένα σχέδιο εργασίας παγκοσμίου εφαρμογής.

Είναι ο Νόμος όλων τών νόμων και σημαίνει ο Νόμος τών τεσσάρων στοιχείων. Δεν υπάρχει τίποτε στο Δημιουργημένο Σύμπαν που να μην υπόκειται στον νόμο αυτό. Μέσα σε κάθε Δημιουργία Θεία ἡ ανθρώπινη συναντούμε τέσσερις παράγοντες :

1^{ον}. Τον Δημιουργό (ο Θεός ἡ ο άνθρωπος).

2^{ον}. Την Ιδέα ἡ την Πνευματική εικόνα του αντικειμένου που πρόκειται υλοποιηθεί.

3^{ον}. Ένα ενδιάμεσο παράγοντα που αφορά τα υλικά και ενέργεια που απαιτούνται.

4^{ον}. Την ίδια την υλοποίηση του αντικειμένου σύμφωνα με την αρχική εικόνα.

Το Ιόντ, είναι το δέκατο γράμμα του Εβραϊκού αλφαβήτου και έχει το σχήμα μιάς φλόγας Κ. Όλα τα υπόλοιπα γράμματα είναι αποτέλεσμα επαναλήψεως και διαφόρων συνδυασμών του Ιόντ (Κ). Το Ιόντ σημαίνει χέρι (♀) αλλά και Εγώ. Το γράμμα Χε (Η) έχει σχήμα παραθύρου □. Σημαίνει παρατηρώ. Το 3^ο γράμμα Βάου (Β) σημαίνει άγκιστρο - σύνδεσμο - μέσον. Το 2^ο Χε Η είναι το ίδιο με το 1^ο Χε με την διαφορά ότι από κάτω έχει μια τελεία που συνήθως παραλείπεται. Αυτή η τελεία δηλώνει ότι το 2^ο Χε είναι το « στερεοποιημένο ἡ πραγματικό αντικείμενο », ενώ το 1^ο Χε (Η) ήταν μια « νοητική ἡ ιδεατή απεικόνισή του ».

1. Το Ιόντ, χέρι (♀), δείχνει τα πράγματα που ο Θεός ἡ το Εγώ επιθυμεί να κατασκευάσει. Πρόκειται για το στοιχείο του Πυρός του οποίου η χαρακτηριστική ιδιότητα (διείσδυση) είναι η επέκταση με σκοπό την Δημιουργία. Το Ιόντ έχει αριθμητική άξια 10 που απεικονίζει το Παν = 1, συνδεόμενο το τίποτε = 0 - με την ανυπαρξία - αντιστοιχεί με την κατ' εξοχήν ενεργητική αρχή του παντός την Μονάδα.

2. Το Χε - Η που σημαίνει άνοιγμα και παρατηρώ, είναι μια σύνθεση από τρία Ιόντ Κ Κ.

Η μονάς τριαδοποίεται.

Πρόκειται γιά το κοσμικό Πνευματικό επίπεδο (Σοφία).

Εδώ έχουμε το δεύτερο στοιχείο, του Αέρος, χαρακτηριστική ιδιότης του οποίου είναι η Κινητικότητα.

Μέσα από ένα άνοιγμα/παράθυρο □ ο αέρας μπορεί να περάσει ελεύθερα.

Επίσης το φως μπορεί να περάσει από ένα άνοιγμα και να παρατηρήσει κανείς μια εικόνα, μιά γήινη εικόνα.

Στην περίπτωση μας μια νοητική εικόνα από υλικά αντικείμενα.

Το Χε **η** επίσης εκφράζει την αναπνοή, την ανάσα δεδομένου ότι με την αναπνοή συντηρείται και δημιουργείται συνεχώς η ζωή.

Από αυτό πηγάζει η ιδέα ότι το Χε – **η** εκφράζει ιερογλυφικά « το κάθε τι που δίνει ζωή » (« και εφύσησεν εις τούς ρώθωνας του πνοή ζωής » (☺ Γένεση - κεφ. 2).

3. Βάου **ι** σημαίνει άγκιστρο και αντιστοιχεί στο τρίτο στοιχείο του' Υδατος.

Συνδέει τους ανταγωνιστές σε ολόκληρη την Φύση.

Είναι το Ψυχικό επίπεδο, ενδιάμεσο (ισχύς) μεταξύ Πνευματικού και υλικού επιπέδου^[1].

Επειδή χαρακτηριστική ιδιότης του ύδατος είναι η συμπύκνωση, βρισκόμαστε ένα βήμα προς την υλοποίηση τής νοητικής εικόνας ώστε να γίνει πραγματικό παχυλό αντικείμενο.

Το Βάου **ι** έχει την έννοια τής εκπλήρωσης ή ολοκλήρωσης μιας μορφής επιθυμίας.

Ένα άγκιστρο δένει δυο αντικείμενα μεταξύ τους και μπορούμε να πούμε ότι και η επιθυμία, χαρακτηριστικό του Αστρικού επιπέδου, κάνει ακριβώς το ίδιο.

4. Το τελευταίο Χε - **η** με την τελεία από κάτω είναι το στοιχείο τής Γης.

Χαρακτηριστική ιδιότητα του στοιχείου τής Γης είναι η αδράνεια - σταθερότης.

Είναι το τελικό αποτέλεσμα που αποκαλούμε « Κάλλος ».

Είναι προϊόν τής ιδέας που επελέγη από το χέρι τού Θεού (Ιόντ **ι** - Θεία Βούληση - Ευαρέσκεια) σαν νοητική εικόνα (το 1^ο Χε - **η**) από τη νοητή οθόνη που είναι καταχωρημένο το Θείο Σχέδιο περικλειόμενο στον συμβολισμό του Ιερού Τάπητος.

Στην συνεχεία δε συμπυκνώθηκε (στερεώθηκε) μέσω του καλουμένου παγκοσμίου Παράγοντος (Βάου = Ενεργειακού επιπέδου) ώστε να αποκτήσει Υλική αντικειμενική υπόσταση (το 2^ο Χε - **η** με τελεία από κάτω).

Η αριθμητική αξία του ανέκφραστου ονόματος τού Θεού **πιπι** ή τού **M•A•T•S•** είναι ο αριθμός 26 (Ιόντ = 10, Χε = 5, Βάου = 6, Χε = 5 : αριθμητική αξία = $10+5+6+5=26$).

Το τρίτο ή συνδετικό γράμμα Βάου **ι**, συμβολίζει το παγκόσμιο ενδιάμεσο επίπεδο για το οποίο χρησιμοποιούμε συνήθως τον επιφανειακά παράξενο όρο « **Αστρικό επίπεδο⁽¹⁾** ».

^[1] Επίπεδο είναι ένα σύνολο συνθηκών μέσα στις οποίες εμφανίζεται μία Δημιουργία.

ΤΟ ΑΣΤΡΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ - ΜΕΣΟΝ ΔΩΜΑ

Ας πάρουμε για παράδειγμα έναν καλλιτέχνη (ο Θεός) που έχει την ιδέα (το 1^ο Χε - π) να φτιάξει ένα φυσικό αντικείμενο π.χ. ένα αγαλματάκι (το 2^ο Χε - π με την τελεία από κάτω).

Τι τού χρειάζεται για να πραγματοποιήσει αυτή την ιδέα ;

Τα υλικά, δηλαδή το χώμα ḥ άργιλος, το νερό, η φωτιά και φυσικά το περιβάλλον, ο αέρας (δηλαδή τα τέσσερα στοιχεία).

Η επιθυμία του καλλιτέχνη δεν είναι να κατασκευάσει το αγαλματάκι αυτό μόνο για μια φορά, αλλά να μπορεί να επαναλαμβάνεται, όποτε απαιτείται, η ακριβής αναπαραγωγή του.

Με άλλα λόγια η αρχική ιδέα του να παραμείνει ανεξίτηλα αποτυπωμένη κάπου ώστε να υλοποιείται κατά περίπτωση. Για να μπορέσει λοιπόν η ιδέα του καλλιτέχνη να φανερώνεται εξακολουθητικά μέσα στην ύλη, είναι απαραίτητη η ύπαρξη ενός ενδιαμέσου μεταξύ τής ιδέας και τής ύλης.

Απαιτείται λοιπόν ένα καλούπι ! Τι είναι γενικά αυτό το αγαλματάκι ;

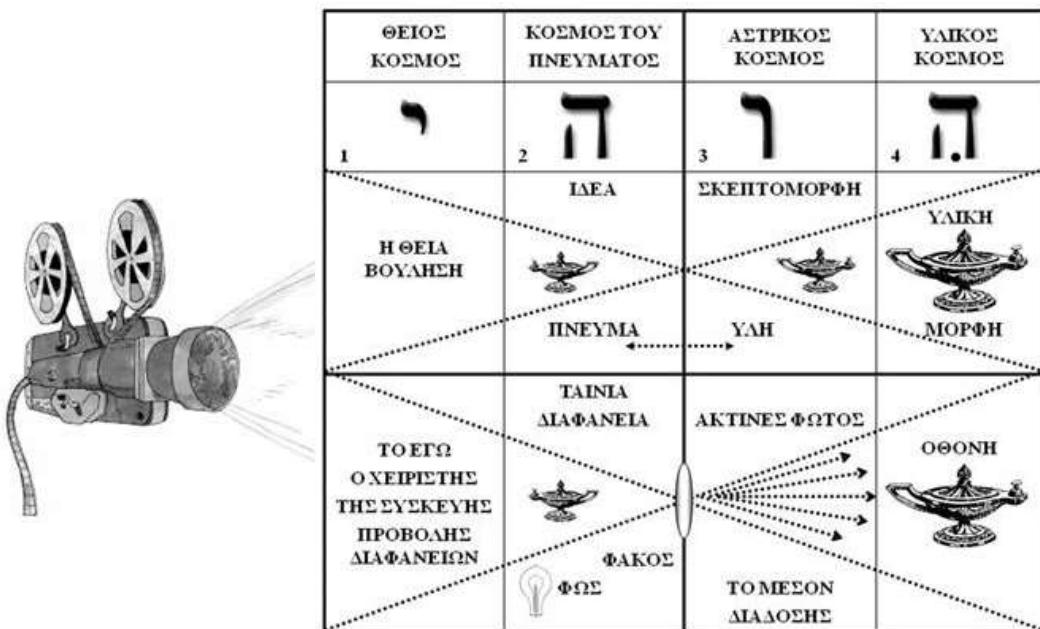
Είναι μια φυσική εικόνα τής ιδέας που ο καλλιτέχνης είχε μέσα στο μυαλό του. Το χέρι του (Ιόντ), έχει εκτελέσει αρχικά το έργο ενός καλουπιού μέσα στο οποίο το υλικό τροποποιήθηκε. Με το καλούπι πετυχαίνουμε ένα αρνητικό τού αντικειμένου προς αναπαραγωγή, έτσι ώστε το υλικό που θα βγεί από το καλούπι θα φανερώνει την πρωταρχική μορφή, χωρίς πιά ο καλλιτέχνης να παρεμβαίνει καθόλου. Αρκεί λοιπόν να υπάρχει ένα και μόνο αρνητικό τής πρωταρχικής ιδέας, για να γεννηθούν πλήθος θετικές εικόνες αυτής τής ιδέας, εικόνες πάντα ταυτόσημες η μια με την άλλη, μέσα από την δράση αυτού τού αρνητικού επάνω στην ύλη.

Έτσι λοιπόν κάθε οργανική ḥ ανόργανη μορφή που εκδηλώνεται στις αισθήσεις μας (και όχι μόνο) είναι ένα αγαλματάκι ενός μεγάλου καλλιτέχνη, του Μ**Α**Τ**Σ**, που τον αποκαλούμε Δημιουργό-Θείο επίπεδο (Ατζιλούθ κατά την Καμπαλά) ḥ μάλλον που προέρχεται από ένα ανώτερο επίπεδο που αποκαλούμε επίπεδο τής Δημιουργίας (ḥ Μπριά κατά την Καμπαλά).

Στο επίπεδο αυτό τής πρωταρχικής Δημιουργίας δεν υπάρχουν παρά ιδέες, όπως μέσα στην φαντασία του καλλιτέχνη. Ανάμεσα σε αυτό το ανώτερο επίπεδο και στον φυσικό μας ορατό κόσμο υπάρχει ένα ενδιάμεσο επίπεδο επιφορτισμένο να δέχεται τις εντυπώσεις του ανωτέρου επιπέδου και να τις υλοποιεί επιδρόντας επάνω στην ύλη (Μέσον Δώμα ḥ Γετζιρά κατά την Καμπαλά), κατά τον ίδιο τρόπο που ο καλλιτέχνης επιφορτίζεται να δέχεται τις εντυπώσεις τού εγκεφάλου του και να τις αποτυπώνει επάνω στη ύλη.

Αυτό το ενδιάμεσο επίπεδο (συνδετικός κρίκος-άγκιστρο) μεταξύ τής αρχής τών πραγμάτων και αυτών τών ίδιων τών πραγμάτων είναι εκείνο που αποκαλούμε « **Αστρικό επίπεδο** ».

Η ανθρώπινη συνείδηση μετά το πέρας τών ενασχολήσεων τής ημέρας αποσύρεται κατά την διάρκεια του ύπνου στο λεγόμενο Αστρικό επίπεδο, που είναι επίσης κατά κανόνα και ο χώρος τών ονείρων τού καθενός - Σύμφωνα με το τυπικό τού Διδάσκαλου ο αρχιτέκτων τού ναού και Διδάσκαλος Χιράμ κατά το πέρας τών εργασιών έκαστης εσπέρας μετέβαινε στο Μέσον Δώμα (Αστρικό επίπεδο) !

A99

Η 2^η ιδιότητα τού Αστρικού επιπέδου ή Μέσου Δώματος είναι η δημιουργία τών μορφών.

Το κάθε τι έχει αρχικά δημιουργηθεί μέσα στον Θείο κόσμο σαν αρχή, δηλαδή εν δυνάμει πλάσμα, ανάλογο με την ιδέα στο μυαλό του ανθρώπου. Αυτή η αρχή περνά στην συνέχεια στο Αστρικό επίπεδο και εκεί εκδηλώνεται σαν αρνητικό (καλούπι). Δηλαδή δεν είναι η ακριβής εικόνα τής αρχής που εκδηλώνεται, είναι το καλούπι αυτής της εικόνας (όπως με το αρνητικό ενός φωτογραφικού φιλμ). Από την στιγμή που θα επιτευχθεί το καλούπι αυτής της εικόνας, η δημιουργία στο « Αστρικό » έχει ολοκληρωθεί και τότε αρχίζει η Δημιουργία στο φυσικό επίπεδο, μέσα στον ορατό κόσμο (ή κόσμο τής Ασσιά κατά την Καμπαλά).

Η Αστρική μορφή επιδρώντας πάνω στην ύλη δίνει την γέννηση στην φυσική μορφή, όπως το καλούπι δίνει γέννηση στα αγαλματάκια.

Το Αστρικό δεν μπορεί να αλλάξει τούς τύπους στούς οποίους δίνει γέννηση, όπως το καλούπι δεν αλλάζει την εικόνα που αναπαραγάγει.

Για να τροποποιήσουμε την μορφή πρέπει να δημιουργήσουμε ένα νέο καλούπι, που να οφείλεται σε νέα ιδέα, πράγμα που μπορούν να κάνουν άμεσα ο Θεός και έμμεσα ο άνθρωπος.